

- извършваните плащания по дело C-53/09 от организатора на разглежданата програма на доставчиците, които доставят подаръци за лоялните клиенти, следва да се считат за заплащана от трето лице насрещна престация за доставката на стоките на тези клиенти или евентуално за насрещна престация за доставката на услуги на посочените клиенти. Запитващата юрисдикция обаче следва да провери дали тези плащания включват и насрещна престация за предоставянето на друга услуга, и че
- извършваните плащания по дело C-55/09 от спонсора на организатора на разглежданата програма, в която организаторът доставя подаръци за лоялните клиенти, следва да бъдат ситнати отчасти за заплатена от трето лице насрещна престация за доставката на стоки на тези клиенти и отчасти за насрещна престация за услугите, предоставени от организатора на тази програма в полза на спонсора.

(¹) ОВ С 90, 18.04.2009 г.
ОВ С 148, 05.06.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 7 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-154/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2002/22/ЕО — Електронни съобщения — Мрежи и услуги — Член 3, параграф 2 и член 8, параграф 2 — Определяне на предприятията, носители на задълженията за предоставяне на универсална услуга — Неправилно транспониране)

(2010/C 328/07)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Guerra e Andrade и A. Nijenhuis)

Ответник: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes и L. Morais, advogado)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 3, параграф 2 и член 8, параграф 2 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213) — Определяне на предприятията, носители на задълженията за предоставяне на универсална услуга

Диспозитив

1. Като не е транспонирила правилно в националното право разпоредбите на правото на Съюза, уреждащи определянето на доставчика или доставчиците на универсалната услуга, и при всяко положение като не е осигурила прилагането на тези разпоредби на практика Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 3, параграф 2 и член 8, параграф 2 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга).
2. Осъжда Португалската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 153, 4.7.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 7 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — (Обединеното кралство) — Secretary of State for Work and Pensions/Taous Lassal

(Дело C-162/09) (¹)

(Преюдициално запитване — Свободно движение на хора — Директива 2004/38/ЕО — Член 16 — Право на постоянно пребиваване — Прилагане във времето — Срокове, изтекли преди датата на транспониране)

(2010/C 328/08)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Secretary of State for Work and Pensions

Ответник: Taous Lassal

в присъствието на: The Child Poverty Action Group

Предмет

Преюдициално запитване — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Тълкуване на член 16, параграф 1 от Директива 2004/38 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56) — Гражданин на Съюза, пребивавал законно в Обединеното кралство в продължение на пет години преди 30 април 2006 г., краен срок за транспониране на директивата, и впоследствие напуснал страната за период от 10 месеца — Вземане предвид на периода, изтекъл преди 30 април 2006 г., за признаване на право на постоянно пребиваване

Диспозитив

Член 16, параграфи 1 и 4 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО трябва да се тълкува в смисъл, че:

- с оглед на придобиването на правото на постоянно пребиваване по член 16, параграф 1 от Директива 2004/38 трябва да се вземат предвид периодите на непрекъснато пребиваване в продължение на пет години, изтекли преди датата на транспониране на тази директива, а именно 30 април 2006 г., в съответствие с предхождащи тази дата разпоредби на правото на Съюза, и
- отсъствията от приемащата държава членка за срок, ненадвишаващ две последователни години, настъпили преди 30 април 2006 г. и след законно пребиваване в продължение на непрекъснат срок от пет години, изтекъл преди тази дата, не могат да засегнат придобиването на правото на постоянно пребиваване по посочения член 16, параграф 1 от Директива 2004/38.

(¹) ОВ С 153, 4.7.2009 г.

Решение на Съда (голям състав) от 5 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Административен съд София — град, България) — Георги Иванов Елчинов/Национална здравноосигурителна каса

(Дело C-173/09) (¹)

(Социално осигуряване — Свободно предоставяне на услуги — Здравно осигуряване — Болнично лечение, предоставено в друга държава членка — Предварително разрешение — Условия за прилагане на член 22, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Условия и ред за възстановяване на направените в друга държава членка болнични разходи на осигуреното лице — Задължение на нисшестоящия съд да спазва дадените от висшестоящ съд указания)

(2010/C 328/09)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София — град

Страни в главното производство

Жалбоподател: Георги Иванов Елчинов

Ответник: Национална здравноосигурителна каса

Предмет

Преюдициално запитване — Административен съд София-град — Тълкуване на член 49 от Договора за ЕО и на член 22, параграф 1, буква в) и параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената му и актуализирана редакция съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г. (ОВ L 28, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35 и поправка в ОВ L 32, 2008 г., стр. 31) — Здравно осигуряване — Отказ от компетентната национална институция да издаде разрешение за финансиране от нейния бюджет на разходи (формуляр Е 112) с оглед получаването на по-ефикасно медицинско лечение в държава членка, различна от тази на пребиваване на осигурения пациент — Презумпция за необходима връзка между това финансиране и съществуването на този вид лечение на територията на страната — Понятие за лечение, което заинтересованото лице не може да получи в държавата членка на пребиваване — Условия за разрешаване на финансирането и приложима система за възстановяването на направените разходи — Задължение на нисшестоящия съд да спазва дадените от висшестоящия съд указания за тълкуване, които счита за противоречащи на общностното право

Диспозитив

1. Правото на Съюза не допуска националният съд, който следва да се произнесе по дело, върнато от висшестоящ съд след касация, да бъде обвързан съгласно националното процесуално право от направените от висшестоящия съд правни изводи, когато въз основа на тълкуването, което е поискал от Съда, намира, че тези изводи не са в съответствие с правото на Съюза.
2. Член 49 ЕО и член 22 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената му и актуализирана редакция съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година, не допускат правна уредба на държава членка, тълкувана в смисъл, че при всички положения е изключено да се покрият разходите за болнично лечение, получено в друга държава членка без предварително разрешение.
3. Що се отнася до лечение, което не може да бъде получено в държавата членка, на чиято територия пребивава осигуреното лице, член 22, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1408/71 в изменената му и актуализирана редакция съгласно Регламент № 118/97, изменен с Регламент № 1992/2006, трябва да се тълкува в смисъл, че не може да се откаже издаване на разрешението, което се изисква съгласно параграф 1, буква в), подточка i) от този член: